UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)

1 päivänä huhtikuuta 2011 *

Asiassa T-468/10,

Joseph Doherty, kotipaikka Burtonport (Irlanti), edustajinaan A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio,

vastaajana,

jossa vaaditaan kumoamaan kapasiteetin lisäämistä koskevan pyynnön hylkäämisestä uutta kalastusalusta MFV Ainea koskevista turvallisuussyistä 13.7.2010 annettu komission päätös K(2010) 4763,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Papasavvas sekä tuomarit V. Vadapalas ja K. O'Higgins (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja menettelyn vaiheet

1 Kantajalle Joseph Dohertylle annettiin 16.7.2010 tiedoksi kapasiteetin lisäämistä koskevan pyynnön hylkäämisestä uutta alusta MFV Ainea koskevista turvallisuussyistä 13.7.2010 tehty komission päätös K(2010) 4763, joka on osoitettu Irlannille (jäljempänä riidanalainen päätös). Päätöksellä korvattiin komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniaa, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehdyn komission päätöksen 2003/245/EY (EUVL L 90, s. 48) 2 artiklaan ja liitteeseen II sisältyvä päätös.

2 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 28.9.2010 sähköpostitse toimittamallaan kannekirjelmällä. Alkuperäinen kannekirjelmä saapui unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.10.2010.

3 Kantajalle ilmoitettiin 5.11.2010 päivätyllä kirjaajan kirjeellä, että käsiteltävänä olevaa kannetta ei ollut nostettu SEUT 263 artiklassa tarkoitetussa määräajassa, ja häntä kehotettiin esittämään syyt siihen, miksi kannekirjelmä oli jätetty myöhässä.

4 Kantaja vastasi 22.11.2010 päivätyllä kirjeellä, että hän oli jättänyt kannekirjelmänsä ennen määräajan päättymistä, koska hän oli lähettänyt sen sähköpostitse 27.9.2010 juuri ennen keskiyötä Irlannin aikavyöhykkeen mukaisesti. Kantaja toteaa sen varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että huomioon on otettava kellonaika, jolloin kanne vastaanotettiin kirjaamossa Luxemburgissa, että häntä ovat kohdanneet poikkeukselliset olosuhteet, jotka merkitsevät sellaisia ennalta arvaamattomia seikkoja ja ylivoimaista estettä, jotka hänen mukaansa oikeuttavat kannekirjelmän jättämiseen myöhässä.

5 Unionin yleinen tuomioistuin esitti kantajalle 15.12.2010 päivätyllä kirjeellä kaksi kirjallista kysymystä ja kehotti häntä esittämään tarkempia täsmennyksiä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamon telekopiolaitteeseen liittyneistä ongelmista.

6 Kantaja vastasi näihin kysymyksiin 10.1.2011.

Kantajan vaatimukset

7 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

8 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 111 artiklassa määrätään, että jos kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, unionin yleinen tuomioistuin voi jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

9 Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että kaikki sen tarvitsema selvitys on saatavissa oikeudenkäyntiasiakirjoista, ja päättää mainitun artiklan mukaisesti antaa ratkaisun asian käsittelyä jatkamatta.

10 SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan mukaan kumoamiskanne on nostettava kahden kuukauden kuluessa tapauskohtaisesti joko riidanalaisen toimen julkaisemisesta tai siitä, kun se on annettu kantajalle tiedoksi, taikka, jos näitä ei ole tehty, siitä, kun tämä on saanut toimenpiteestä tiedon.

11 Työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdan mukaan kanteen nostamiselle varattua määräaikaa pidennetään pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä.

12 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kanteen nostamisen määräaika on ehdoton, koska se on asetettu oikeudellisten tilanteiden selkeyden ja varmuuden takaamiseksi sekä syrjinnän ja mielivaltaisen kohtelun välttämiseksi oikeudenhoidossa, ja unionin tuomioistuinten on viran puolesta tutkittava, onko sitä noudatettu (asia C-246/95, Coen, tuomio 23.1.1997, Kok., s. I-403, 21 kohta ja yhdistetyt asiat T-121/96 ja T-151/96, Mutual Aid Administration Services v. komissio, tuomio 18.9.1997, Kok., s. II-1355, 38 ja 39 kohta).

13 Käsiteltävässä asiassa työjärjestyksen 101 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 2 kohdan mukaan kanteen nostamisen määräaika alkoi kulua 17.7.2010 eli riidanalaisen päätöksen tiedoksiantamista seuraavana päivänä, ja se päättyi 27.9.2010 keskiyöllä pitkien etäisyyksien vuoksi pidennetty määräaika mukaan lukien, kun otetaan huomioon, että 26.9.2010 oli sunnuntai; kantaja ei ole kiistänyt tätä.

14 Kun otetaan huomioon, että kannekirjelmä toimitettiin kirjaamoon sähköpostitse 28.9. klo 00.59 (Luxemburgin aikaa) ja että alkuperäinen kannekirjelmä jätettiin 6.10.2010, nyt kyseessä oleva kanne jätettiin määräajan päättymisen jälkeen eli myöhässä.

15 Kantaja toteaa 22.11.2010 päivätyssä kirjeessään kuitenkin, että hänen kannekirjelmänsä toimitettiin kirjaamoon ennen määräajan päättymistä, koska hän lähetti sähköpostiviestinsä klo 23.59 Irlannin aikavyöhykkeen mukaisesti.

16 On kuitenkin todettava, että huomioon otettava kellonaika kannekirjelmän jättämisen osalta on unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa rekisteröity kellonaika. Koska työjärjestyksen 43 artiklan 3 kohdassa määrätään asian käsittelyssä noudatettavista määräajoista, että niitä laskettaessa pidetään ratkaisevana ainoastaan sitä ajankohtaa, jolloin asiakirjat on jätetty kirjaamoon, on katsottava, että ainoastaan se kellonaika, jolloin asiakirjat on jätetty kirjaamoon, on otettava huomioon määräaikoja laskettaessa. Koska EUT-sopimukseen liitetyn Euroopan unionin toimielinten ja tiettyjen elinten, laitosten ja yksikköjen kotipaikan sijainnista tehdyn pöytäkirjan (N:o 6) ainoan artiklan mukaan Euroopan unionin tuomioistuimen kotipaikka on Luxemburg, on huomioon näin ollen otettava Luxemburgin kellonaika.

17 Kantaja vetoaa Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 45 artiklassa tarkoitetun ylivoimaisen esteen olemassaoloon. Tältä osin hän toteaa, että hänellä oli ongelmia kirjaamon telekopiolaitteen kanssa klo 21.35 jälkeen (hänen telekopiolaitteensa kellonajan mukaan) ja että hän oli tuloksetta yrittänyt lähettää kyseisen kannekirjelmän faksina sen jälkeen, kun kirjaamoon oli asianmukaisesti toimitettu seitsemän kannekirjelmää. Hän on liittänyt tätä koskien kaksi telekopiolaitteensa lähetysvahvistusta, jotka osoittavat, että unionin yleisen tuomioistuin telekopiolaite ei vastannut klo 21.53–21.57 (hänen telekopiolaitteensa kellonajan mukaan), kun hän yritti lähettää asian T-471/10, Gill vastaan komissio, kannekirjelmää. Kantaja täsmentää, että hän oli lähettänyt sähköpostitse muut kannekirjelmät, joista neljä toimitettiin ennen klo 22.35, ja että hänellä oli ongelmia myös unionin yleisen tuomioistuimen sähköpostijärjestelmän kanssa.

18 On muistutettava, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on todettu useaan otteeseen, että prosessuaalisia määräaikoja koskevien säännösten soveltamisesta voidaan Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 45 artiklan toisen kohdan mukaisesti poiketa ennalta arvaamattomien seikkojen tai ylivoimaisen esteen vuoksi ainoastaan täysin poikkeuksellisissa olosuhteissa, koska näiden säännösten tiukka soveltaminen vastaa oikeusvarmuuden vaatimuksia sekä tarvetta välttää oikeudenhoidossa kaikkea syrjintää ja mielivaltaista kohtelua (ks.

asia C-242/07 P, Belgia v. komissio, määräys 8.11.2007, Kok., s. I-9757, 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

19 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on myös täsmennetty, että ylivoimaisen esteen ja ennalta arvaamattoman seikan käsitteet sisältävät objektiivisen elementin, joka liittyy epätavallisiin ja toimijasta riippumattomiin seikkoihin, sekä subjektiivisen elementin, joka liittyy asianomaisen velvollisuuteen suojautua epätavallisen tapahtuman seurauksilta ryhtymällä tarkoituksenmukaisiin toimenpiteisiin, jotka eivät vaadi kohtuuttomia uhrauksia. Toimijan on etenkin seurattava tarkkaan asian käsittelyn vaiheita ja toimittava huolellisesti noudattaakseen asetettuja määräaikoja (ks. em. asia Belgia v. komissio, määräyksen 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

20 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että kantaja on osoittanut, että kirjaamon telekopiolaite oli hetken aikaa vastaamatta klo 21.53–21.57 (hänen telekopiolaitteensa kellonajan mukaan) hänen lähettäessään erästä toista kannekirjelmää (asia T-471/10). Hänen telekopiolaitteensa kello oli kuitenkin syistä, joita ei ole selvitetty unionin yleiselle tuomioistuimelle nimenomaisesti esitetystä kirjallisesta kysymyksestä huolimatta, kaksi tuntia jäljessä unionin yleisen tuomioistuimen telekopiolaitteen kellosta, kuten kirjaamon telekopiolaitteen raportti osoittaa.

21 Irlannin ja Luxemburgin aikavyöhykkeiden ero on kuitenkin vain yksi tunti. Toinen tunnin ero ei voi johtua faksien lähettämiseen kuluneesta ajasta, kun otetaan huomioon, että muiden jätettyjen kannekirjelmien (asia T-461/10, Boyle v. komissio; asia T-464/10, Fitzpatrik v. komissio; asia T-459/10, Hugh McBride v. komissio; asia T-463/10, Ocean Trawlers Ltd v. komissio; asia T-467/10, Murphy v. komissio;

asia T-466/10, Hannigan v. komissio ja asia T-462/10, Flaherty v. komissio) faksien lähetysraporteista käy ilmi, että yhden kannekirjelmän keskimääräinen lähetys kesti vain kuudesta seitsemään minuuttia, minkä kantaja vahvistaa.

22 Tästä seuraa, että kellonaikojen, joihin kantaja vetoaa osoittaakseen, että unionin yleisen tuomioistuimen telekopiolaite ei vastannut asian T-471/10 kannekirjelmää lähetettäessä, on katsottava olevan 23.53 ja 23.57 Luxemburgissa. Kun otetaan huomioon seitsemän kannekirjelmän keskimääräinen lähetysaika (ks. edellä 21 kohta), on niin, että vaikka kirjaamon telekopiolaite olisi toiminut normaalisti, vain asian T-471/10 kannekirjelmä olisi vielä voitu lähettää keskiyöhön mennessä, jolloin kanteen nostamisen määräaika päättyi.

23 Väite, jonka mukaan kantajalla oli ongelmia kirjaamon sähköpostijärjestelmän kanssa, on hylättävä, koska se on pelkkä väite, jonka tueksi ei ole esitetty todisteita.

24 Täydentävästi on huomautettava, ettei ole esitetty mitään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että kantaja olisi ilmoittanut unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon ongelmista, joita hänellä oli kirjaamon telekopiolaitteen tai sähköpostijärjestelmän kanssa.

25 Tästä seuraa, että olosuhteita, joihin kantaja on vedonnut, ei voida pitää sellaisina poikkeuksellisina olosuhteina, jotka merkitsevät ylivoimaista estettä unionin tuomioistuimen perussäännön 45 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuin tavoin.

26 Kantaja vetoaa myös anteeksiannettavaan virheeseen. Kantaja lisäsi unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin 10.1.2011 antamassaan vastuksessa, että unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamosta oli 27.9.2010 iltapäivällä käydyssä puhelinkeskustelussa vakuutettu kantajan edustajalle, että kannekirjelmä asiassa T-461/10, Boyle vastaan komissio, oli lähetetty kirjaamoon faksina ja että kyseisen kannekirjelmän vastaanottamisen kellonaika otettaisiin huomioon kaikkien myöhemmin lähetettyjen kannekirjelmien vastaanottamisen osalta.

27 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan anteeksiannettavasta erehdyksestä voi poikkeuksellisissa olosuhteissa seurata, että kantajan katsotaan toimineen määräajassa (ks. asia T-456/08, SGAE v. komissio, määräys 13.1.2009, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

28 Anteeksiannettava erehdys on käsite, jota on tulkittava suppeasti ja joka koskee ainoastaan poikkeuksellisia olosuhteita, joissa on erityisesti kyse siitä, että asianomainen toimielin on menetellyt tavalla, joka on yksinään tai ratkaisevassa määrin omiaan aiheuttamaan ymmärrettävän sekaannuksen vilpittömässä mielessä olevalle oikeussubjektille, joka on noudattanut kaikkea sitä huolellisuutta, jota edellytetään tavanomaista harkitsevaisuutta noudattavalta henkilöltä (ks. asia T-5/07, Belgia v. komissio, tuomio 15.3.2007, 18 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

29 Esillä olevassa asiassa ei voida kuitenkaan katsoa, että kyseessä olisi anteeksiannettava erehdys. Vaikka kirjaamosta olisi annettu puhelimitse tietoja kannekirjelmien jättämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, mitä ei ole millään tavoin näytetty toteen, kantajan olisi pitänyt noudattaa kannekirjelmien jättämistä koskevia työjärjestyksen yksityiskohtaisia sääntöjä ja sovellettavia määräaikoja, joiden tulkinta ei ole mitenkään erityisen vaikeaa (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-142/01 ja T-283/01, OPTUC v. komissio, tuomio 28.1.2004, Kok., s. II-329, 44 kohta ja asia T-2/09, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert v. komissio, määräys 30.11.2009, 21 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Kirjaamon henkilöstön tehtäviin

ja toimivaltaan ei myöskään kuulu ottaa kantaa kanteen nostamisen määräajan laskemiseen (em. asia SGAE v. komissio, määräyksen 21 kohta). On lisäksi todettava, että kantaja esitti tämän väitteen käytyään kirjeenvaihtoa kirjaamon kanssa vasta 10.1.2011 antamassaan vastauksessa unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin, jossa häntä kehotettiin täsmentämään unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamon telekopiolaitteeseen liittyneet ongelmat.

30 Ei voida myöskään hyväksyä perustetta, jonka mukaan kantajan edustaja saattoi toimittaa nyt kyseessä olevaa kannekirjelmän unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon vasta 27.9.2010 iltapäivän ja illan kuluessa sen vuoksi, että hänen oli ollut kuluneiden kuukausien aikana vaikea tavoittaa asiakastaan ja laivainsinööriä, koska nämä työskentelevät suuren osan ajasta merellä. Kannekirjelmän myöhässä jättämistä ei voida pitää anteeksiannettavana kantajan edustajan toimintaan ja palvelujen järjestelyyn liittyvien kysymysten perusteella (ks. vastaavasti asia T-358/07, Publicare Marketing Communications v. SMHV (Publicare), määräys 28.4.2008, 17 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

31 Edellä esitetystä seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvän puuttumisen vuoksi ilman, että kannetta olisi tarpeen antaa tiedoksi komissiolle.

Oikeudenkäyntikulut

32 Koska kyseessä oleva määräys on annettu ennen kanteen tiedoksiantoa komissiolle ja ennen kuin tälle on syntynyt kustannuksia, on riittävää päättää, että kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne hylätään.

2) Joseph Doherty vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 1 päivänä huhtikuuta 2011.

E. Coulon — S. Papasavvas

kirjaaja — jaoston puheenjohtaja